

Ахметов Р. Ф. Підготовка майбутнього вчителя початкових класів до фізкультурно-оздоровчої роботи учнів у сільській місцевості // Шляхи і форми вдосконалення підготовки вчителя до роботи в сільській школі в світлі рішень XXVII з'їзду КПРС, Основних напрямів реформи загальноосвітньої і професійної школи : обл. наук.-практ. конф. / Відділ науки і учбових закладів Житомирського обкому Компартії України ; Житомирський обласний відділ народної освіти ; Житомирський державний педагогічний інститут імені Івана Франка ; Житомирське обласне відділення педагогічного товариства УРСР. Житомир, 1987 р. – Житомир, 1987. – С. 78–79.

**ПІДГОТОВКА МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ
ДО ФІЗКУЛЬТУРНО-ОЗДОРОВЧОЇ РОБОТИ УЧНІВ
У СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ**

Ахметов Р. Ф.

В Основних напрямів реформи загальноосвітньої і професійної школи поставлені завдання виховувати молоде покоління фізично розвиненим, здоровим, життєрадісним, готовим до праці й захисту Батьківщини. Вони повинні вирішуватися не тільки вчителем фізичного виховання, але й усім педагогічним колективом разом з батьками учнів. Особливого значення ця робота набула після введення нового всесоюзного фізкультурного комплексу «Будь готов до праці і оборони СРСР» та комплексної програми з фізичного виховання учнів I–XI класів загальноосвітньої школи. Згідно з цими документами, руховий режим школяра складається з ранкової гігієнічної гімнастики вдома, гімнастики до занять у школі, фізкультхвилинок, рухових продовжених перерв, уроків фізкультури, спортивного часу в групах продовженого дня, позакласної гурткової роботи, домашніх завдань з фізичної культури тощо.

Такі вимоги до фізичного виховання учнів потребують від кожного вчителя, а особливо класовода, додаткових знань і вмінь щодо масових фізкультурно-оздоровчих заходів і позакласної гурткової роботи.

У зв'язку з цим кафедра фізичного виховання перебудувала свою роботу. Були розроблені заходи, які дали змогу значно підвищити рівень професійно-прикладної фізичної підготовки (ППФП) студентів, яка проводиться під час занять з фізичного виховання у формі бесід з методики та спеціальних завдань. Для перевірки їх ефективності були створені дві експериментальні та дві контрольні групи. Контрольні групи виконувала вузівську програму з фізичного виховання, а експериментальні вивчали на I–II курсах практичний матеріал початкової школи, знайомилися зі спеціальними та підготовчими вправами, готували й проводили одну з частин уроку, рухливі ігри, фізкультхвилинки; на III–IV курсах знайомилися з організацією та проведенням занять з ритмічної гімнастики, туризму, краєзнавчої роботи, масових фізкультурно-оздоровчих заходів, спортивної години в грудах продовженого дня та рухливих перерв.

Результати експерименту перевірялися під час проходження практики в піонерських таборах і педагогічної практики в школах. Вони засвідчили, що студенти, які виконувала завдання з ППФП (експериментальні групи), краще проводили уроки з фізкультури, їх фізкультурно-оздоровчі заходи були цікавішими й змістовнішими; оцінки, одержані ними з практики, були вищими.

Перевірка стану викладання фізичного виховання в школах області показала, що випускники факультету підготовки вчителів початкових класів добре зарекомендували себе в школах сільської місцевості, а особливо там, де відсутній фахівець фізичного виховання. Майже вся навчальна і фізкультурно-оздоровча робота проходить з їх активною участю.

Проведене дослідження переконало в ефективності розроблених заходів з ППФП для студентів факультету підготовки вчителів початкових класів. Їх, на нашу думку, треба рекомендувати для педвузів, які готують вчителів для шкіл сільської місцевості.